

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2015/1023

z dnia 15 czerwca 2015 r.

upoważniająca niektóre państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Andory do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 3, w związku z art. 218,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska wyznaczyła jako jeden ze swoich celów wspieranie ochrony praw dziecka, zgodnie z treścią art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Środki ochrony dzieci przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem stanowią zasadniczą część tej polityki.
- (2) Unia przyjęła rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 ⁽²⁾ („rozporządzenie Bruksela IIa”), którego celem jest ochrona dzieci przed szkodliwymi skutkami bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania i ustanowienie procedur zapewniających niezwłoczny powrót dziecka do państwa jego zwykłego pobytu, a także zapewnienie ochrony prawa do kontaktów z dzieckiem i do pieczy nad nim.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 uzupełnia i wzmacnia Konwencję haską z dnia 25 października 1980 r. dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę („konwencja haska z 1980 r.”), która ustanawia, na szczeblu międzynarodowym, system obowiązków i współpracy między umawiającymi się państwami oraz między organami centralnymi, którego celem jest zapewnienie niezwłocznego powrotu bezprawnie uprowadzonych lub zatrzymanych dzieci.
- (4) Wszystkie państwa członkowskie Unii są stronami konwencji haskiej z 1980 r.
- (5) Unia zachęca państwa trzecie do przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. i wspiera właściwe wdrażanie konwencji haskiej z 1980 r., uczestnicząc, wraz z państwami członkowskimi, między innymi w komisjach specjalnych organizowanych regularnie przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego.
- (6) Wspólne ramy prawne mające zastosowanie między państwami członkowskimi Unii a państwami trzecimi można uznać za najlepsze rozwiązanie w delikatnych sprawach uprowadzenia dziecka za granicę.
- (7) Konwencja haska z 1980 r. przewiduje, że ma ona zastosowanie w stosunkach między państwem przystępującym a tymi umawiającymi się państwami, które złożyły oświadczenie o wyrażeniu zgody na to przystąpienie.
- (8) Konwencja haska z 1980 r. nie pozwala regionalnym organizacjom integracji gospodarczej, takim jak Unia, na zostanie jej stronami. Unia nie może zatem przystąpić do niej ani złożyć oświadczenia o wyrażeniu zgody dotyczącej państwa przystępującego.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1).

- (9) Zgodnie z opinią 1/13 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oświadczenia o wyrażeniu zgody na mocy konwencji z 1980 r. wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii.
- (10) Andora złożyła swój dokument przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. w dniu 6 kwietnia 2011 r. Konwencja weszła w życie w odniesieniu do Andory w dniu 1 lipca 2011 r.
- (11) Szereg państw członkowskich wyraziło już zgodę na przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r. Z oceny sytuacji w Andorze wynika, że te państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Andory, są w stanie wyrazić zgodę, w interesie Unii, na przystąpienie Andory zgodnie z warunkami określonym w konwencji haskiej z 1980 r.
- (12) Państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Andory, powinny zatem zostać upoważnione do złożenia swoich oświadczeń o wyrażeniu zgody na przystąpienie Andory w interesie Unii zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji. Królestwo Belgii, Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Słowacka oraz Republika Finlandii, które już wyraziły zgodę na przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r., nie powinny składać nowych oświadczeń o wyrażeniu zgody, ponieważ istniejące oświadczenia zachowują ważność na mocy międzynarodowego prawa publicznego.
- (13) Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia są związane rozporządzeniem (WE) nr 2201/2003 i biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (14) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Andory do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę („konwencja haska z 1980 r.”) w interesie Unii, zostają niniejszym do tego upoważnione.
2. Te państwa członkowskie złożą nie później niż w dniu 16 czerwca 2016 r. oświadczenie o wyrażeniu zgody na przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r. w interesie Unii, w brzmieniu:

„[PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE – pełnia nazwa] oświadcza, że wyraża zgodę na przystąpienie Andory do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/1023.”.

3. Każde z państw członkowskich informuje Radę i Komisję o złożeniu swojego oświadczenia o wyrażeniu zgody na przystąpienie Andory i przekazuje Komisji tekst oświadczenia w terminie dwóch miesięcy od jego złożenia.

Artykuł 2

Państwa członkowskie, które przed datą przyjęcia niniejszej decyzji złożyły oświadczenia o wyrażeniu zgody na przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r., nie składają nowych oświadczeń.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja jest skierowana do wszystkich państw członkowskich, z wyjątkiem: Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Słowackiej oraz Republiki Finlandii.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
Dz. RASNAČS
Przewodniczący
